

ΕΙΣ ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΔΕΤΟΡΟΝ

(Όμηρο—Πινδαρικῶς)

Ἰβην—τιτοῖδην—τιτάδην—τιβᾶν
Ἀντώνιον Δετόρον συγχαίρειν χαράν.
Ἰβιρι—βιρίδην, βιρίδην βιρᾶν.
βαφῆρην χηρίδην Σπαρτάδην τραδᾶν.
Ἀντώνιον Δετόρον Γερόντων γερὸν
Εἰς τοῦ Ἡσαΐα χορούντων χορόν.
Διό περ τε καί γε ἰδοῦ ἐν Σπαρτίοις
Σπαρταΐα συνεύνω τοιτίδην τιβᾶ
Ἰβίνην—τιβίνην—τιβάνην τιβᾶν (δὶς)
Ἰβίρην—βαφῆρην—βαφάρην—βαφᾶν.
Κλεινόν δε παράδειγμα ἔστι γερόντων
(Τὸ γῆρας ἀπόκρεω ἔσται τοῦ βίου). (*)
Χηρήμην—χαρέμην—χαρῶμων χαράν
Ὑμέναιον—ὕμένειν—ὕμένα μενᾶν.
Μασκάριον ὄντως μασκάρων μασκᾶν
Γεράντων—εῖρόντων—εῖρώτων—εῖρᾶν
Ἀντώνιον γεραίρην γερόντων Τίτων
Γεραίοειν—γεράρειν—γερόρην γορᾶν
Καὶ ὅσιον Γενάρχην ἐν πᾶσι τιμᾶν

(*) Πινδ. Κεφ. γ'—δ'—στιχ. 139.)

